

**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
РАЙОНЕН СЪД-ПИРДОП**

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индико	Дата
ВСС-1212/	07-06-2021

19

Изм. № 502/07.06.2021г.

ДО
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

**УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСНИЯ
СЪДЕБЕН СЪВЕТ,**

Приложено, изпращаме Ви становище на магистратите от Районен съд-Пирдоп, относно концепцията за съдебна реформа, изложена в доклада „Модел 4“, с координатори Борана Дамитрова и Кристиан Шекерджиев.

Приложение: съгласно текста.

Административен ръководител
Председател на Районен съд-Пирдоп
Симеон Янков

РАЙОНЕН СЪД - ПИРДОП
2070 гр. Пирдоп, бул. „Цар Освободител“ № 47

СТАНОВИЩЕ

на магистратите от Районен съд - Пирдоп

ОТНОСНО КОНЦЕПЦИЯТА ЗА СЪДЕБНА РЕФОРМА, ИЗЛОЖЕНА в ДОКЛАДА „МОДЕЛ 4“, с координатори Боряна Димитрова и Красимир Шекерджиев.

След обстоятелно запознаване с качения на официалната електронна страница на ВСС Доклад „Модел 4“, касещ предвижданата в Република България съдебна реформа и с оглед предоставената ни такава възможност, съдите от РАЙОНЕН СЪД-ПИРДОП - предвиден за трансформиране в Териториално отделение /ТО/ към Районен съд - Елин Пелин, си позволяваме да поднесем на Уважаемия ВСС своите резерви и несъгласие с част от идеите на Доклада, засягащи най-вече предвижданията за изменение в подсъдността на делата и реструктурирането на съда, в който сме назначени, в териториално отделение.

На първо място, следва да се посочи, че се наблюдават отстъпление и съществени разлики с първоначално подложения на обсъждане по апелативни райони „Модел 4“, в чието обсъждане участвахме и ние по проведените срещи по апелативни райони, като според нас в крайна сметка предложеното в Доклада е необяснима нито от правна, нито от социална гледна точка, компилация от Модели 1 и 4, които членовете на ВСС дебатираха, като според нас стъпката за обсъждане със съдите по райони следва да бъде проведена отново по апелативни съдебни райони с включване на представители на съответни общини, местен бизнес и местни НПО.

Предложеният модел, както е посочено и в самия доклад, ползва основите на Проекта за промяната в съдебната карта, приет от ВСС с решение по Протокол № 40/15.07.2015 г., който преносно казано беше „замразен“ поради масовото непримане от съдите и обществото в страната. Тогава бе предвидено закриването на Районен съд-Пирдоп и своеобразното му вливане в Районен съд-Панагюрище, срещу която трансформация изразихме отрицателно становище и същото бе доведено до знанието на прощодно действащия ВСС, като в настоящия случай част от заявленията в становището възражения продължават да са актуални и във връзка с новия проект за реформа и ние ги поддържаме, като същите са на разположение на интернет страницата на РС-Пирдоп. Следва да имате предвид, че именно въз основа на този Проект, през 2015г. трите големи индустриални предприятия в района /„Дънди Прешъс Металс Чelopeч“ ЕАД, „Аурубис България“ АД и „Елаците Мед“ АД/ изпратиха отворено писмо до членовете на ВСС и Министъра на правосъдието, с което мотивираха становището си против закриването/трансформирането на Районен съд-Пирдоп, като информацията ни е, че няма

промяна в изразените от тях аргументи и понастоящем. Настоящият план за реорганизация, в който Районен съд-Пирдоп няма да бъде закрит, но ще бъде превърнат в териториално отделение към друг по-отдалечен съд, също не се ползва с кредит на доверие от индустриалния бизнес в района, който бизнес е значително по-концентриран, отколкото в други съдебни райони и се нуждае от действащ на местно ниво съд за разрешаване на възникващите трудови, административни и други казуси.

От Доклада „Модел 4“ става ясно, че основната идея на реформата е да се изравни натовареността на съдите в страната и да се постигне пълна специализация по материи, като отново не е отговорено ясно и категорично относно равното заплащане на магистратите. Според нас съществуващата неравномерност в натоварването се дължи основно и предимно на прекомерната натовареност на СРС, няколко РС и СГС и е закономерно да се помисли дали не съществува възможност за преодоляване на проблема относно тези съдилища, без да се засягат радикално останалите съдилища, включително РС-Пирдоп, като смеем да твърдим, че при обективен и индивидуален анализ на работата на всеки един районен съд, ще се установи, че качеството на актовете на малките районни съдилища е високо и същите биват постановени с висок професионализъм, независимо че липсва специализация по материи, което не е било пречка и за кариерното израстване на магистратите от тях. Считаме, че ефектът на специализиране на съдите по гражданска и наказателна материя в засегнатите от доклад „Модел 4“ РС няма да е толкова висок, колкото се очаква, тъй като реален ефект би настъпил едва при специализацията по подматерии, предвид че гражданските дела са широкообхватни, а наказателните дела са за множество различни престъпления, т.е. съществува риск реформата да засегне действащия според нас „успешно“ съдебен модел, без да се постигнат съществени ползи.

На следващо място, буди недоумение по какви критерии е извършена преценката, че граждански дела с материален интерес над 2000 лв. следва да променят родовата си подсъдност и да станат подсъдни на окръжните съдилища, като нашето мнение, с че естественият процес би изисквал първо да се извърши законодателното изменение на родовата подсъдност и като следващ я етап да се пристъпи към трансформацията на РС в ТО. Според нас е по-логично разликата в дейността на районните и окръжните съдилища да се изразява в разглеждането на различни по сложност дела. Същевременно дали установителният иск по чл.422 ГПК например е за 2000 лв. или за 10 000 лв. няма никакво значение, защото дейността, която съдията ще извърши по администрирането и разглеждането им и преценките са едни и същи. Границата от 25 000 лв., която сега законът е поставил, касае именно една квалификация на интереса като „висок“ и затова тези дела са законово предвидени за разглеждане от окръжен съд. Според нас с предвиденото ново изменение в родовата подсъдност би се получило преливане на една и съща дейност, по един и същи вид дела, в компетентността и на районен и на окръжен съд, което не би следвало да се допуска. Отделно, според предвидената реформа дела с близък предмет попадат в различна родова подсъдност - така напр. разводите по исков ред преминават на окръжна подсъдност, но не и родителските права по исков ред, като трудно би се обосновала една такава диференциация и законодателна промяна. Освен това, част от делата, чиято родова подсъдност се предвижда да се промени, трудно биха могли да бъдат причислени в графа „сложни“, за разлика от голяма част от вещните искове, за които не е дадена заявка за промяна в родовата подсъдност. Нищо не се споменава за делата по Кодекса на труда, които явно ще останат на районна подсъдност. Тук следва да се направи вметка, че Районен съд-Пирдоп, който се предвижда да стане ТО към РС-Елин Пелин, се отличава с концентрация на трудови дела заради работещите индустрии в района, който фактор също следва да се отчете и за другите засегнати от Доклада „Модел 4“ съдилища, преди да се вземе окончателно решение за реструктурирането им и конкретно на Районен съд-Пирдоп, защото според нас преценката кой

да е районният съд, към който при нужда да се формират териториални отделения, не следва да произтича само от по-големия брой дела в един съд, а и от вида и характера на разглежданите дела и териториалното местоположение на съответните съдилища. Видно е от Доклада, че ВСС се е опитал да вземе предвид фактора „местоположение“ на съдилищата, които предстои да се реструктурират и именно поради това е счел за резонно да остави действащ например Районен съд-Провадия, за който се е обосновавал, че се намира в сравнителна отдалеченост от областния център град Варна. При сравнение на отдалечеността на Районен съд-Провадия от областния център – гр. Варна с отдалечеността на Районен съд-Пирдоп от областния център – гр. София, се оказва, че Районен съд-Провадия се намира на разстояние от 54 км. от гр. Варна (предимно по магистрала и с възможност за изминаване за 39 минути), а Районен съд-Пирдоп се намира на разстояние 82 км. от гр. София (предимно през планински терен и с възможност за изминаване минимум за 1 час и 10 минути). Освен това, при справка с интернет, се установява, че от гр. Провадия до гр. Варна, към който евентуално би станал ТО РС-Провадия, има обществен транспорт, а от гр. Пирдоп до гр. Елин Пелин, към който евентуално би станал ТО РС-Пирдоп, няма нито една възможна обществена комуникация (нищо автобуси, нито влакове пътуват между двете населени места) и единственият достъп с обществен транспорт е с прекачване през гр. София, което е в абсолютно несъответствие с основния принцип на провораздаването, а именно: достъпът до правосъдие на гражданите. За преценката РС-Провадия да остане самостоятелен съд ВСС е допълнил, че постъпленията от дела в този съд предполага в него да работят трима съдии и да бъдат разкрити непостоянни състави. Тук следва да се отвори една голяма скоба и да се зададе въпросът защо като основа за статистическия анализ на натовареността на съдилищата Докладът „Модел 4“ е ползвал именно периода 2018-2020г., макар че спецификата на 2020г. (като година белязана от страха от разрастващата се епидемия от Covid-19) би предполагала тя да остане извън анализа. Реално обаче тя е ползвана за базова отправна точка, вместо да бъде напълно игнорирана, като нашето мнение е, че с оглед предвижданията в Доклад „Модел 4“ мащаби на промените на съдопроизводството в РБ, би следвало да се вземе предвид по-широкообхватен период на оценка и съпоставка, а именно: период от 10 г., ориентировъчно 2009-2019 г., като се направи дългосрочна прогноза с оглед предполагаемото възстановяване на нормалността на обществото като цяло. Натовареността на един съд доказано е непостоянна величина, зависеща от множество социални и икономически фактори, именно поради което назад във времето съществуват годишни доклади на Софийски окръжен съд, от които е видно, че натовареността на Районен съд-Елин Пелин и на Районен съд-Пирдоп е била сходна, или доста близка, поради което нелогично според нас е превръщането на Районен съд-Пирдоп в ТО на Районен съд-Елин Пелин, или на друг РС, тъй като съществува потенциал за бъдеща сходна тяхна натовареност и съответно - за възможността им да функционират като самостоятелни съдилища.

При внимателен анализ на относимите фактори, обуславящи преценка „за“ или „против“ превръщането на Районен съд-Пирдоп в териториално отделение, прави впечатление и че в обхвата на РС-Пирдоп се включват най-много общински единици от всички останали съдилища на територията на София област /7 на брой/, като това е от значение за необходимостта седемте на брой общини да намерят своя естествен съдебен център именно в гр. Пирдоп, в какъвто смисъл е и представеното от общините становище по промените в Съдебната карта. Освен това, при преценката не е отчетен наличният сграден фонд, ползван понастоящем от РС-Пирдоп и РС-Елин Пелин. В сградата, ползвана от РС-Пирдоп, са вложени средства за нейното модернизирание и същата е напълно отговаряща на всички критерии за сграда на самостоятелен съд (дори имаме обособена „Синя стая“ за разпит на деца), т.е. загуба на вложение би било същата да стане сграда на териториално отделение, в която няма да се разполагат оптималният брой магистрати и служители.

Според Доклада „Модел 4“ реформата не би затруднила достъпа до правосъдие, тъй като дела ще се гледат и в териториалните отделения, с което обаче не можем да се съгласим по отношение на РС-Пирдоп, тъй като достъпът до правосъдие е много зависим от наличието на администрация, функционираща в подходящ състав и съдии, които се намират на работното си място за извършване на съответните преценки. Доколкото разбираме обаче, администрацията в териториалните отделения ще бъде редуцирана (което създава у нас притеснение и за трудоустройването на висококвалифицираните служители на Районен съд-Пирдоп), а ние и колегите, които понастоящем са с работно място в Районен съд-Елин Пелин, ще провеждаме съдебни заседания и в районния съд и в териториалното отделение (не става ясно къде точно ще бъдем позиционирани фактически), което ще наложи постоянното ни пътуване. Това пътуване ще представлява загуба на нашия ресурс, тъй като разстоянието и времето за изминаването му са значителни, а по-ползливо за нас самите и за обществото би било тези няколко часа на ден да бъдат уплътнени в реален работен процес. Освен това, в отделни случаи през зимата пътуването през двата планински прохода между гр. Елин Пелин и гр. Пирдоп е невъзможно, тъй като те често биват затваряни заради снеговалеж, което е възможно да доведе до осуетяване на съдебни заседания, който резултат не е желан. В Доклада се говори и за „пълна мобилност без заплащане на командировъчни разходи“, каквато пълна мобилност между гр. Елин Пелин и гр. Пирдоп трудно би се постигнала, в наличието на служебен автомобил и шофьор за него не би довело до спестяване на разходите, които биха били заплатени като „командировъчни“, тъй като всеки от 4-те състава на РС-Елин Пелин ще се предполага да пътува поне веднъж седмично до РС-Пирдоп, т.е. ще се генерира доста голям разход, тъй като почти всички работни дни ще са свързани с движение на служебния автомобил на разстояние около 60 км. в една посока, съответно- 120 км. ежедневно.

Има и други проблеми, които ние съзираме в предложения „Модел 4“ и според нас заслужават внимание, но само ще ги маркираме:

Относно предвидените „непостоянни състави“ – българската съдебна система на познава такава фигура и не е ясно как тя би функционирала. Несъстоятелно намираме обаче при стремежа за повишаване на квалификацията на съдиите, окръжни съдии да се занимават със заповедни производства и производства по ЗАНН, тъй като това би представлявало действие, обратнопропорционално на стремежа към по-висока квалификация и несъответно на приетата от ВСС актуална Концепция за заповедното производство. Може би по-добрата идея е дейността по заповедните производства да се върши от съдебни помощници, с предварителната преценка и последваща проверка на съдията;

Относно броя на наказателните състави в изкои от районните съдилища – според предложенията на реформата в множество районни съдилища, включително РС-Елин Пелин, където се предполага да се влезе РС-Пирдоп като ТО, остават действащи само по един постоянен наказателен състав, което според нас е в нарушение на принципа за случайно разпределение на делата, който е основополагащ за справедливото и прозрачно правосъдие. Освен това, при наличието само на един постоянен наказателен състав, ако съдията се разболее за дълго или си направи отвод, тогава няма кой да посеме дейността му освен непостоянният състав, който обаче е с различна насоченост на функциите;

Съдбата на служителите от реструктурираните съдилища – в Доклада „Модел 4“ не се споменава нищо за служителите от администрацията, макар да е ясно, че ще се стигне до неминуемо отпадане на необходимостта поне от половината администрация, ако не и повече, от териториалните отделения. За служителите, чийто семейства и живот са на територията на РС-Пирдоп, едва ли ще се намери вариант за длъжности, които да са в близост и да ги удовлетворяват. Освен „навън“, реформата трябва да обърне поглед и „навътре“ и да обхване цялостно системата, от която не само магистратите са част, но и съдебните служители;

- Преждевременно създаване на приоритет на „електронното правосъдие“ – все още определена прощадка от хората в държавата, която също имат право на достъп до правосъдие, имат възможност и възможност да ползват електронните услуги. Отново ни напомняме, че градостра и населението над 25 000 жители не са преобладаващи в Република България, като в тези градове са да да работят безконтролно технически функционално ЕИСС и СИСМА, преди да се пристъпи към изпитието и да се обнови програмата в тази насока. Реално би било електронното правосъдие да функционира, но само за тези градове, които имат и могат да се възползват от него;

- Неяснота относно Базисно ниво на колaborация на Съдилищата по въвеждането и Държавния съдебен изпълнител с новия рибовен съд, към който ще се членит – от Доклада не става ясно как точно ще функционираат Служба „Вписвания“ и Служба „Съдебно изпълнение“, които към този момент специално за РС-Пардос са намерит в същата административна сграда, а някои от техните функции, които вероятно ще продължат да се осъществяват на местно ниво, са право свързани със съдебен съд;

В заключение следва да изкажем в своя respects към адресатите на проекта за изключително огромното количество въвеждана работа, като с цялото ни уважение към Вас, считаме че за справедливостта, а както България се намира, достъпът до правосъдие е все още преобладаващо изключително на по-големите гради съдилища, които да покриват равномерно територията на страната.

Благодарим за вниманието и възможността да изразим своята позиция!

С уважение

Съдия Димитър Митков:

Съдия Димитър Паралески:

Съдия Симеон Георгиев:

vss@vss.justice.bg

От: pirdop-rs <pirdop-rs@justice.bg>
Изпратено: 07 юни 2021 г. 14:18
До: ssk@vss.justice.bg
Относно: Становище от магистратите от Районен съд-Пирдоп
Прикачени файлове: 20210607-141223.pdf; 20210607-141328.pdf

